

Seara uitării

Eugenia Calancea

Uite, vine seara iubirii peste lume,
Când soarele se-ascunde după clădiri,
Te pierzi uitându-te dintr-o zonă anume
Și-ecoul răsună-n larg spre ziduri.

Macii se-nchid spre seară cu amintiri,
Dar vine raza lunii să te mângâie apoi
Și-apare-o lumină ce te face să transpiri,
Aducând o clipă, iubirile din noi.

Se-aprind din nou macii-n a lor floare
Și-o lacrimă de dor s-a stins,
Revine amintirea ce uneori doare,
Dar trupul nu se lasă deloc învins.

Ajungem din nou la noi în odaie
Și stau și veghez asupra ta,
E seara uitării și mă simt vioaie,
Privind cerul de la fereastra ta.